

“Kadınlara karşı şiddet, toplumun kıyısında kalan bir problem değil, bilakis toplumun tüm kesimlerinde bizlerin arasında gerçekleşmektedir. Birçok kadın için dayak, tekme ve küfür güncel hayatı korkunç bir duruma getirmektedir. Bizler bu şiddeti engellemek ve kadınları savunmak için her şeyi yapmak zorundayız.”

Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençler Federal Bakanlığı, Mart 2009.

“Yüksek medeniyete ulaşmış toplumumuzda, aile kadar güvencesiz olan başka bir yer yoktur”

Prof. Kai Bussmann

Polis apartmana ulaştığında saat 22:00'ı birkaç dakika geçmişti. Bundan 15 dakika önce, komşulardan biri gürültü yapıldığı hakkında şikayette bulunmuştu. Gelen bayan polis memurları hazırlıklı gelmişlerdi çünkü buraya ilk defa gelmiyorlardı.

Kendinize ait dört duvar arası, evlilik, aile ve birliktelik için koruma alanı olması gerekirken, sadece sevginin, itimadın ve uyumluluğun bulunduğu bir mekan değildir. “Almanya’da yaşayan kadınların yaşam şartları, güvenlikleri ve sağlıkları” isimli reprezentatif bir araştırmada “Bir partner ile beraber yaşayan, 16 ile 85 yaş arası her dört kadından en az biri partneri tarafından bir veya birden fazla kere, bedensel veya bazen de ayrıca cinsel şiddete maruz kalmıştır” denmektedir. Şiddet, çoğu zaman, kötü davranma, baskı altına alma ve kontrol etme olarak kompleks bir şekilde uygulanmaktadır. Buna, bedensel, manevi ve cinsel kötü davranmanın her şekli ve ekonomik, mali ve sosyal aşağılama dahildir. Hakaretler, provokasyonlar, aşağılamalar ve tehditler de ağır derecede olumsuz fiziksel ve ruhsal neticelere yol açan şiddet uygulamalarıdır. Aile içi şiddetin bu sözümona zararsız şekilleri, sistematik olarak izole edip, hareket edemez hale getirerek güç kullanmayı hedeflemektedir.

Kadınlara karşı uygulanan fiziksel şiddet, toplumda en belirgin olarak algılanan şiddettir. Saldırıları, tokat atmadan, saçlarından çekmeden başlayıp, kırıklar, ezikler, bıçakla yaralamalar, yumruklamadan kaynaklanan yaralanmalar gibi ağır bedensel yaralanmalarla devam

edip, cinsel tacize, tecavüze, ölümlü tehdide ve cinayete kadar uzanmaktadır.

Kendilerine kötü davranılan kadınlar çoğu zaman kendilerini değersiz olarak hissetmektedir. Üçte biri depresyon geçirmekte veya uykusuzluktan şikayet etmektedir. Bazıları kendilerini suçlu hissettiklerini veya kendini yaralamaları ve hatta intihar teşebbüsünde bulunmaya uzanan korkular yaşadıklarını anlatmaktadır. Tüm bunlara rağmen bir kadının dışarıdan yardım aramaya başlaması yıllar sürmektedir. Bunun trajik neticelerinden biri: istatistiksel olarak bakıldığında, Almanya’da her 30 saatte bir kadın şimdiki veya eski erkek partneri tarafından öldürülmektedir.

Fiziksel veya psikolojik olarak şiddete maruz kalan kadınlar ve onların çocukları için çoğu zaman kadın sığınma evleri korunacak ve sığınacak tek yerdir. 2007 yılında takriben 40.000 kadın ve çocuk Almanya’da bulunan 360 kadın sığınma evinden birine sığınmıştır. Bu evler büyük şehirlerde ve hatta kasabalarda ve köylerde gizli yerlerde bulunmaktadır ve bu evlerin hiçbir yerde adresi bulunmamaktadır. Tek ulaşım imkanı telefon vasıtasıyla. Yardım talebinin ne zaman geldiği hiç önemli değildir: Kadın sığınma evine bürokratik işlem uygulanmadan kabul edilme gündüz ve gece mümkündür. Şiddete maruz kalan kadınlar bundan sonra şiddete karşı korunmakta ve kendilerinin belirleyeceği, şiddetsiz bir hayata tekrar kavuşmak için yaşadıkları ile baş etmeleri esnasında bu evlerde desteklenmektedir. Bütün bunlar kökenleri, ikamet statüleri ve maddi olanaklarından bağımsız olarak sunulmaktadır.

“Avrupa Konseyi, 16 ile 44 yaş arası kadınlar arasında ölüm ve sağlık bozukluklarında aile içi şiddetin sebep olarak, kanserden ve trafik kazalarından önce geldiğine dikkat çekti”

**Amnesty International
2004**

Kadın sığınma evi çalışması her zaman için tutarlı bir 'mağdur koruma' çalışmasıdır ve münferit olaylarda yardımdan çok daha fazlasını kapsar. Kadın sığınma evlerinin geniş angajmanı, tüm toplum için çok büyük önem taşır. Çünkü aile içi şiddetten dolayı hepimiz çok yüksek bir bedel ödüyoruz. Polis, adliye, sağlık hizmetleri, koruma ve danışmanlık kurumları gibi devlete ait olan ve olmayan kuruluşlarda ve ayrıca serbest piyasa şirketlerinde masraflar meydana gelmektedir.

"Şiddete şahit olmak, çocukların sağlığı ve gelişmesi için bir tehlike oluşturmaktadır!"

Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençler Federal Bakanlığı

En yüksek bedeli ise maruz kalan kişiler ve onların çocukları ödemektedir. Bunların kişisel acılarını, yaşama olan sevgilerini kaybetmelerini, hayattaki şanslarını, bazen sıhhatlerini ve bazen de ömürlerinden yıllarını yitirmelerini, rakamlarla kim ölçebilir? Aile içi şiddete maruz kalan çocukların gelecekları için ortaya çıkan etkilerin rakamsal değerini kim belirleyebilir? Şu kadarı kesin: Genç bir insanın hayatında başka hiçbir faktör, ileride onun da şiddete başvuracağı ihtimalini bu kadar arttıramaz. Çünkü, şiddet içeren ailevi ilişkilerde çocukların öğrendikleri, onları ileriki yaşam yollarında etkileyecektir: Tekrar tekrar görülmektedir ki, şiddet yaşamış çocuklar ileride kendileri de şiddet uyguluyorlar veya şiddete maruz kalıyorlar. Ayrıca bu çocukların çok daha sık hastalanmaları ve davranış bozuklukları göstermeleri; şiddet yaşamamış çocuklara göre 50 kat daha çok uyuşturucu ve alkol bağımlısı olmaları gerçeği, aile içi şiddetin neticelerinin yarattığı buz dağının sadece ucunu göstermektedir. Yapılan tahminlere göre aile içi şiddet hem topluma hem de Alman ekonomisine

her yıl milyonlarca Euro zarar vermektedir. Gereksesi: Fiziksel ve manevi kötü muameleye, cinsel şiddet, tehdit ve aşağılanmaya maruz kalan kadınlar, ortalamadan çok daha fazla sıklıkta hastalanmaktadır. İş yerinde devamsızlık, düşük verimlilik ve hastalık raporu alma olaylarının tahminen %25'i aile içi şiddetten kaynaklanmaktadır. Şiddet uygulayan kişilerin etki ve güç alanlarının, iş yerlerine de yansımalarına şaşırılmaması gerekir. Mağdurları kontrol etmek ve sistematik olarak her türlü dış ilişkiden uzak tutmak için, telefon ederek veya bizzat işyerine gelerek, mağdurları iş yerinde de terörize ve rahatsız etmekte. Şirket için de, aile içi şiddet ile ilişkili olarak ortaya çıkan baskı, her 5 mağdurdan birinin işini kaybetmesi ile neticelenmektedir. Netice itibarı ile bu durum şirketlere de zarar vermektedir çünkü bu sayede şirket için önemli Know-how ve potansiyel kaybı meydana gelmektedir.

Aile içi şiddet aynı zamanda insan haklarını ihlal ettiği ve toplum üzerinde karmaşık olumsuz etkiler yarattığı için, yasa yapıcı tepki verdi. "Federal hükümetin kadınlara karşı şiddet engelleme i. aksiyon planının" bir neticesi olarak 2002 yılının ocak ayında 'Şiddete Karşı Koruma Kanunu' yürürlüğe girdi. Eşzamanlı olarak eyaletlerin polis kanunları da "aile içi şiddet" maddesi ile genişletildi ve sertleştirildi. Devlet açık bir şekilde tavrını ortaya koydu: Dört duvar arasında şiddete karşı tolerans gösterilmeyecektir ve böylece mağdurlar için çok önemli olan bir adım attı.

"Her insan yaşama ve bedenine zarar verilmesi hakkına sahiptir."

Anayasa 2. madde

erziehende. Jetzt sitz ich hier in einem kleinen Zimmer mit meinen Kindern. Die Frauen sind ganz in Ordnung, ich bin froh, dass die hier verstehen, was passiert ist. Bei Leuten, die das nicht selbst erlebt haben, fühl ich mich immer so schuldig. Manchmal

**“Eğer dağları yerinden
oynatacak güçte olan
bir inanç varsa, bu
inanç kendi kuvvetine
olan inançtır.”**

**Marie von Ebner-
Eschenbach**

Suçluluk hissi, korku ve utanç; çoğu zaman birçok birbiriyle çelişen hislerin yükü altında ezilenler, mağdurların kendileri olmaktadır. Kendi evlerinde görülür veya görülmez bir şekilde, sessiz veya gürültülü, kansız veya kanlı teröre maruz kalan kadınların çoğu için kadın sığınma evine giden yol, bilinmeyene doğru giden bir yol anlamına gelmektedir. Bu yol ayrıca hem duygusal, ekonomik hem de pratik açıdan birçok zorluk çıkarmaktadır. Bu tür bir karar bazen suçluların gaddarlığını daha da arttırmaktadır. Örneğin ayrılmaktan dolayı kendi erkeklik gururunun ve şerefının zedelendiğini düşünür. Gerçektende kadınlar ayrılık dönemlerinde en yüksek derecede tehlike altında bulunmaktadır. Bu tehlike, aşırı şiddete maruz kalmaktan, cinayete kadar varmaktadır.

Kadın sığınma evleri temel bir toplumsal görevi yerine getirmektedir. Mağdurlara yaşadıkları şiddetin üstesinden gelebilmeleri için, danışmanlık ve diğer hizmetleri ile destek vermektedir. Korunma ve güvenlik, kriz müdahalesi, velayet ve görüşme hakkı ile ilgili konularda sorular olduğu zaman, bu konularda uzman bayan çalışanlar mevcuttur. Bu çalışanlar mağdurların sosyal, ekonomik ve hukuki konularda güvence altında olmaları için hangi adımların atılması gerektiğini bilirler. Devlet dairelerine ve mahkemelerine gidilmesi gerektiğinde refakat ederler. Çocuklara yaşadıkları veya maruz kaldıkları şiddete rağmen kendilerine güveni olan, sağlıklı ve kişilikli birer yetişkin olmalarına yardımcı olurlar. Kadın sığınma evinin korumasından faydalanmak istemeyen kadınlara da telefonda

veya ücretsiz, kişisel ve gizli kalmak üzere danışmanlık ve yol gösterme yardımı verilir.

Kadın sığınma evine giden yol, hiçte kolay değildir. Buna rağmen her sene toplumun birçok kesiminden birçok kadın, kökeni, gelir seviyesi, yaş, eğitim durumu, kültür ve din gibi faktörlerden bağımsız olarak bu yolu gitmektedir. Engelli kadınlar, engelsiz binalarda koruma altına alınır. Bunun yanı sıra her bir kadın sığınma evi, şiddet uygulayan partnerlerini terk etmek zorunda kalan göçmen kadınlara verilen destekten kaynaklanan karmaşık problemler için hazırlıklıdır.

Araştırmalar, Türk ve Doğu Avrupa ülkelerinden gelen kadın göçmenlerin daha büyük bir oranda ağır derecede fiziksel, cinsel ve manevi şiddete maruz kaldıklarını göstermektedir. Bu kadınlar çoğu zaman yıllar boyunca tamamen izole edilmiş bir şekilde yaşamaya mecbur edilmektedir. Şiddet uygulayan partnerlerini terk ettikleri taktirde, kendi aileleri onları reddetmektedir. Sosyal, kültürel, oturma hakkıyla ilgili ve ekonomik problemler bu göçmen kadınların yardım aramalarını engellemekte ve şiddete daha uzun süre tahammül etmelerine yol açmaktadır. Lisan engelleri ve oturma müsaadesiyle ilgili problemler, bu kadınların durumlarını ayrıca zorlaştırmaktadır.

Tüm kadın sığınma evlerinin hedefi bu yüzden, mağdurlara kendi güçlerini ve kendilerinin belirleyeceği şiddetsiz bir hayata tekrar kavuşmaları için yol göstermektir.

**“Hayata daha çok yıl
vermekten, yıllara
daha çok hayat vermek
gerekir.”**

Alexis Carell

**“Yerde sürünmektense,
uçmayı tercih ederiz.”**

Louise Otto-Peters

Veda. Anahtar kilitte döner, kapı kapanır. Mahremiyet ve hürriyet sunan, artık bir daha hiçbir zaman şiddetin ve çaresizliğin olmayacağı bir yere, korunma sunan bir odaya geldiniz: Kendinize ait dört duvar arasındasınız ...

Kadın sığınma evinde çalışanlar ile mağdurların yolları kısa bir süre sonra tekrar ayrılması, güvence verici bir olaydır çünkü kadınlar çocuklarıyla birlikte hayatlarını artık kendi ellerine almaktadır. Bu, her zaman gerçekleşmez veya çok uzun bir süre sonra gerçekleşir. Ama bu aşamaya gelindiğinde, bireysel bir aile probleminin çözümünden çok daha büyük bir anlam taşır. Bu durum şiddet çemberinin kırılabileceğini ve şiddete maruz kalan kadınların ve onların çocuklarının güçsüz kalmak zorunda olmadıklarını göstermektedir.

Bütün bunlar ancak aile içi şiddetin tabu olmadığı toplumlarda mümkündür: Yani bu konunun açıkça konuşulduğu ve kesin olarak lanetlendiği, şiddetin aşılması için stratejilerin geliştirildiği ve önleyici tedbirlerin alındığı bir toplum. Kadın sığınma evleri onlarca yıldan beri aile içi şiddete karşı tayin edici adımlar atmaktadır. 1976 yılında Berlin ve Köln şehirlerinde ilk kadın sığınma evleri kapılarını açtığından bu yana, problemin algılanmasında, özellikle konunun kadın sığınma evlerinde çalışan personel tarafından tutarlı ve inatçı bir şekilde sürekli politik gündeme taşınması sayesinde çok şey değişti. Bu çalışanlar aile içi şiddete karşı yeni stratejiler aramakta ve şimdiye kadar bilinmeyen yöntemleri uygulamaktadır.

Örneğin bir çok yörede aile içi şiddete karşı yuvarlak masa toplantıları düzenlenmiştir. Tüm eyaleti kapsayan müdahale projelerinde kadın sığınma evleri bir çok farklı meslek grupları ile bir masada oturup, disiplinler arası ve kurumlar arası iş birliği geliştirmek için çalışmaktadır. Örneğin polis, adliye, sosyal ve gençlik daireleri, okul memurları ve kilise çalışanları ile iş birliği geliştirmektedir. Buralarda hazırlanan çözüm yaklaşımları, akabinde katılımcılar tarafından kendi kurumlarına taşınmakta ve hayata geçirilmektedir. Böylece, ilk kadınların kadın sığınma evlerinde korunmak istemelerinden bugüne kadar geçen 30 yıl boyunca, aile içi şiddete karşı bir çok önemli kooperasyon projeleri ortaya çıkmıştır.

Bugün artık, şiddete maruz kalan kadınların ve onların çocuklarının durumunda kalıcı olarak bir şeyler değişecekse, devletin veya devlete ait olmayan kurumlarda bulunan tüm sorumlu kişilerin iş birliği yapmasının şart olduğu konusunda kimsenin şüphesi kalmamıştır. Düşünce tarzındaki bu değişim için 3 önemli faktör gereklidir: Arada meydana gelebilecek başarısızlıklardan yılmayan, tutarlı ağ geliştirme, sabır ve ısrarcılık. Hedef buna değer olduğu için, hiçbir zaman vazgeçmemek: Aile içi şiddeti lanetleyen ve bununla savaşmak için her türlü imkanı kullanan ve günün birinde inşallah üstesinden gelen bir toplum oluşturmak.

**“Benim ilgimi
geçmişten çok gelecek
çeker çünkü
gelecekte yaşamayı
düşünüyorum.”**

Albert Einstein

Frauenhäuser in Deutschland

KÜNYE

Yayımcı

Frauenhauskoordinierung e.V.
Heinrich-Hoffmann-Straße 3
D-60528 Frankfurt am Main

İçerikten sorumlu:

Viktoria Nawrath

Konsept/ Metin/ Dizayn

Grüßhaber
Konzeption. Text. Visualisierung, Stuttgart
und stilrot. Sonja Köster, Stuttgart,
in Zusammenarbeit mit Vertreterinnen
der Frauenhäuser in der bundesweiten
„AG Medienpaket“

Resim fihristi

- Foto 01/ 1918: bpk/ Dietmar Katz
Foto 02/ 1945: Bestand Erna Wagner-Hehmke,
Stiftung Haus der Geschichte der Bundesrepublik
Deutschland, Bonn
Foto 03/ 1976: fotolia, Sean Gladwell
Foto 04/ 1977: bpk/ Germin
Foto 05/ 1985: Thomas Imo/photothek
Foto 06/ 1990: digitalstock, M. Krüttgen
Foto 07/ 1995: fotolia, SXPNZ
Foto 08/ 1995: fotolia, hornyteks
Foto 09/ 1997: Deutscher Bundestag,
Werner Schüring
Foto 10/ 1999: Deutscher Bundestag,
Presse-Service Steponaitis
Foto 11/ 2002: Thomas Koehler/photothek
Foto 12/ 2003: fotolia, Yvonne Bogdanski
Foto 13/ 2007: fotolia, Martin Podoll
Foto 14/ 2008: fotolia, Sandor Jackal

Bundesministerium
für Familie, Senioren, Frauen
und Jugend